

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-09-21329 אורן נ' אייץ' אנד או רשתות אופנה (2003) בע"מ

לפני כבוד השופט דניאל הורוביץ

התובע:

גדעון אורן

נגד

הנתבעת:

אייץ' אנד או רשתות אופנה (2003) בע"מ

פסק דין

1. לפני תביעה שהגיש התובע נגד הנתבעת ע"ס 33,400 ₪ בגין משלוח הודעות פרסומת במסרונים לטלפון הנייד של התובע, ללא הסכמת התובע ולכאורה בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").
2. ביום 9.7.16 מלא התובע טופס כרטיס חבר מועדון והנחות אצל הנתבעת. לטענת התובע, הוא סירב לרשום על הטופס את מספר הטלפון שלו ואת כתובת הדואר האלקטרוני שלו. לטענת התובע, נציגת הנתבעת הבטיחה לו במפורש שלא ייעשה כל שימוש בפרטיו האישיים. התובע רשם בטופס את מספר הטלפון שלו ואת כתובתו בלבד. כמו כן מחק התובע שורת כתב בטופס, בו נכתב: "מאשר בזאת לחברת CAL-H&O להשתמש במידע לטובת שליחת מידע שיווקי". לטענת התובע, בכך הוא הביע את דרישתו החד משמעית מן הנתבעת להימנע משליחת פרסומות אליו. חרף האמור, שלחה הנתבעת לתובע מסרונים ובהם תוכן שיווקי, והיא המשיכה לעשות כן למרות שהתובע שלח, במסרונים חוזרים, דרישות מפורטות לחדול מכך. לטענת התובע, בפרסומות שהוא קיבל צוין כי בכדי להסיר את עצמו מרשימת התפוצה עליו להכנס לפרסומת ולהקיש בגוף הפרסומת על "לחצן הסרה" המופיע בתחתית הפרסומת. לטענת התובע, הוא נמנע מלעשות כן משום שהדבר מעורר בעיות רבות כגון אבטחת מידע, חדירה למחשבים ללא היתר, הפצת וירוסים וכיוצא"ב. לטענת התובע, אף הפרה הנתבעת את הוראות החוק משום שלא ציינה בשורת הנושא שמדובר בפרסומת. לטענת התובע הוא קיבל 57 מסרונים מהנתבעת. התובע דורש 1,000 ₪ בגין כל מסרון ולאור תקרת סכום התביעה בבית המשפט לתביעות קטנות העמיד התובע את התביעה ע"ס המקסימלי של 33,400 ₪.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-09-21329 אורן נ' אייץ' אנד או רשתות אופנה (2003) בע"מ

3. הנתבעת דוחה את טענות התובע. לטענת הנתבעת, ביקש התובע להצטרף למועדון הלקוחות שלה. התובע הסכים בכתב לקבל מידע שיווקי מהנתבעת, בהסתייגות אחת, והיא לא לקבל מידע שיווקי מחברת CAL בלבד. לטענת הנתבעת, המסרונים לא כללו מידע שיווקי אלא הודעות על מבצעים. לטענת הנתבעת, יכול היה התובע להסיר את עצמו בקלות, בנוחות ובפשטות מרשימת התפוצה לו היה פועל בהתאם להוראה הפשוטה במסרונים והיא: "להסרה השב 9180". תחת זאת, בחר התובע להשיב במסרון של "מלל" שלא נקלט כלל אצל הנתבעת. לטענת הנתבעת, בטופס ההצטרפות של התובע ביקש התובע שלא להכלל ברשימת התפוצה של חברת CAL בלבד, וזאת במובחן מרשימת התפוצה של הנתבעת עצמה H&O.

4. עיינתי בכתבי הטענות, שמעתי את הצדדים בדיון והתרשמתי מעדויותיהם. להלן הכרעתי אשר נימוקיה יובאו בתמצית כמצוות תקנה 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976.

5. בין הצדדים ישנה מחלוקת האם בעת החתימה על טופס ההצטרפות למועדון הלקוחות של הנתבעת, התכוון התובע ודרש שלא לקבל פרסומות מהנתבעת, או לא. עפ"י הטופס שצורף, יש לכאורה מקום לקבל את גרסתה של הנתבעת שכן התובע מחק רק את הכיתוב "מאשר בזאת לחברת CAL להשתמש במידע לטובת משלוח מידע שיווקי", והוא לא מחק את השורה בתחתית הטופס בענין ההסכמה לשימושה של הנתבעת H&O בפרטיו האישיים לצורך מידע שיווקי. טענתו של התובע כי כוונתו היתה סירוב לקבלת מידע שיווקי גם מהנתבעת ולא רק מחברת CAL מהווה לכאורה טענה בעל נגד מסמך בכתב. עם זאת, התובע ציין בכתב התביעה כי הוא ניהל שיחה עם נציגת הנתבעת בסניף הנתבעת בעת חתימת הטופס ובאותה שיחה הבהירה לו הנציגה כי לא ייעשה שימוש בפרטיו ועל בסיס הבהרה זו חתם התובע על הטופס. שומה היה על הנתבעת להביא את הנציגה למתן עדות לצורך בירור טענה זו.

6. אני דוחה את טענת התובע כי הוא נמנע מ"ללחוץ על הסרה" מחשש לוורוסים. בכל הכבוד לתובע, מדובר בטענה מופרכת. טענה זו רלוונטית לפרסומות שנשלחות ללקוחות בהודעות דואר אלקטרוני, ולא במסרונים. במקרה דנא התובע לא נדרש כלל להיכנס ל"לינק" המעביר אותו לדף נחיתה אינטרנטי לצורך ביצוע פעולת ההסרה, וגם לא "ללחוץ" על הסרה. כל אשר נדרש התובע לעשות הוא לשלוח מסרון חוזר עם הספרות "9180". בדיון חזר התובע והתעקש על טענתו זו וטען כי גם במשלוח מסרון חוזר קיימת אפשרות לוורוסים. מדובר בטענה שהתובע כלל לא הוכיח. יתרה מכך, הטענה חסרת כל בסיס שכן התובע, במעשיו, סותר את טענתו זו. אם היה ממש בטענת התובע כי גם השבה במסרון יכולה לגרום לוורוס אצל התובע, הכיצד השיב התובע, באופן חוזר ונשנה, מסרונים לנתבעת בהם הוא דורש הפסקה של משלוח המסרונים ומתרה בנתבעת על הגשת תביעה משפטית נגדה? הכיצד לא חשש מוורוסים? אם התובע כבר בחר להשיב לנתבעת במסרון לצורך הסרתו מרשימת התפוצה, מדוע הוא בחר לכתוב מלל רב ומכביד, במקום להקיש בפשטות כפי שהתבקש: "9180"? לתובע פתרוניים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-09-21329 אורן נ' אייץ' אנד או רשתות אופנה (2003) בע"מ

הפסיקה כבר נדרשה למקרים דוגמת המקרה דנא ונקבע כי מאחר שהפרסומות נשלחות באמצעות מערכות אוטומטיות שאינן מקבלות "הודעות תשובה", אזי כאשר המפרסם מציין בפרסומת את אופן ההסרה (בהנחה שאופן ההסרה דומה לאופן המשלוח קרי במקרה דנא - מסרון כנגד מסרון), על הנמען לפעול בהתאם להוראות המפרסם שאם לא כן בקשת ההסרה לא תיקלט. ראה לדוגמה ת"ק 16-05-38100 לירון ברייר דנציגר נ' חגית טסה בע"מ (31.1.17).

7. לא מצאתי ממש בטענת התובע, שהנתבעת לא ציינה בשורת הנושא של המסרון כי מדובר בפרסומת. עסקינן במסרון ולא בהודעת דואר אלקטרוני. אין "שורת נושא" במסרון. החוק גם איננו מחייב לציין בכותרת ההודעה כי מדובר בפרסומת, אלא אם מדובר בהודעת דואר אלקטרוני.

8. סוף דבר, התביעה ברובה נדחית שכן התובע נרשם למועדון הלקוחות של הנתבעת ולא שלח הודעת הסרה כמתחייב. עם זאת, מאחר שקיים ספק בענין הנסיבות העובדתיות בעת החתימה על טופס ההצטרפות - כאשר כפי שביארתי, מחד טענות התובע בעל פה סותרות את המסמך בכתב אולם מאידך הנתבעת לא העידה את הנציגה אשר בפניה חתם התובע על הטופס - אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע בגין הודעת הפרסומת הראשונה ששלחה לו, פיצוי בסך 400 ₪.

9. בנסיבות הענין אינני עושה צו להוצאות וכל צו יישא בהוצאותיו.

10. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב וזאת תוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

11. המזכירות תשלח לצדדים העתק פסק הדין.

ניתן היום, י"ט אייר תשע"ח, 04 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

דניאל הורוביץ, שופט

